

Elke kwartaal wordt er een 'vrijwilliger van het Kwartaal' verrast door de voorzitter van HSV

met mooie bloemen van *Bloembinderij 't Loo*
www.hmfbloemen.nl

en een waardebon van

Bedoeld om bijzondere vrijwilligers in het zonnetje te zetten.

Vrijwilliger van het seizoen: de Herfst-Winter-Lente-Zomer

Een Vereniging als HSV drijft op de kracht van vele vrijwilligers. De een doet dit - de ander dat, de een doet veel - de ander iets minder, de een loopt al jaren rond en de ander komt net kijken.

Vrijwilligers: allemaal op de eigen wijze Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Zoals ook de seizoenen van een Jaar: de Lente, de Zomer, de Herfst en de Winter.....

vraag aan mensen welk seizoen ze het meest belangrijk of het prettigste vinden en je krijgt allemaal verschillende antwoorden. Maar juist door de afwisseling en het samenspel van alle vier seizoenen, is er het evenwicht in de natuur. En zien we steeds opnieuw die mooie dingen, die specifiek voor dát seizoen zijn.

Wij kiezen daarom elk kwartaal een 'vrijwilliger van het seizoen'.

*In de **Herfst** is dat een vrijwilliger die al jarenlang rondloopt en veel kennis en ervaring met zich meedraagt. In de **Winter** wordt er iemand belicht, die vanwege hoge leeftijd niet meer actief is bij HSV, maar dat wel lang is geweest en daarmee heeft bijgedragen aan de vereniging, zoals die zich heeft ontwikkeld (historisch perspectief). In de **Lente** laten we zien hoe een aanstormend talent onder de jonge vrijwilligers een frisse wind door HSV laat waaien. En in de **Zomer** wordt een vrijwilliger in de volle zon gezet, omdat hij of zij de brug vormt tussen jong en oud (de verbinding).*

Die cyclus wordt herhaald. We maken de cirkel rond.....

Vrijwilliger van de Winter: Fred Beekhuis

Bijna het eerste wat hij zegt, als ik hem vertel dat hij tot Vrijwilliger van de Winter is uitgeroepen: “Je mag me gerust in het zonnetje zetten, maar dat hadden er nog heel veel meer kunnen zijn....” Ik stel hem gerust en noem een paar namen die we ook hebben overwogen (hij knikt instemmend bij de namen), met de belofte dat er nog meer winters komen en dus ook nog meer Vrijwilligers van de Winter.

Hij komt op me over als de bescheidenheid zelve, ook later in het gesprek. “Maak mij ook alsjeblieft nooit Erelid....er zijn zoveel mensen die achter de schermen werken bij HSV en minstens net zo belangrijk zijn”. Ook dat kan ik beamen. De ene persoon is door de rol die hij of zij vervult gewoon meer zichtbaar dan de andere, maar dat doet aan de waarde van de minder zichtbare vrijwilligers binnen een vereniging niets af.

Fred Beekhuis, 82 jaar inmiddels en jarenlang betrokken geweest bij HSV. Door zijn leeftijd is hij nu niet meer echt actief bij de club en vele jongere leden zullen hem dus ook niet kennen. Maar in het verleden is hij van groot belang geweest bij diverse ontwikkelingen.

Zo stond hij, samen met onder anderen Hans Hoetjes sr., aan de wieg van de Stichting Vrienden Van, die nu nog steeds actief is en HSV ondersteunt bij nét die leuke extra dingen, die je anders niet zou hebben.

En niet te vergeten: Fred was heel belangrijk bij de totstandkoming van het nieuwe complex, waaronder het kunstgrasveld en het prachtige Clubgebouw ‘De Basis’. In de oprichtingsakte staat hij als eerste voorzitter genoemd en hij heeft in die hoedanigheid veel voor elkaar gekregen. Ook hierbij weer die kanttekening... altijd sámen met anderen, aldus Fred: “Je doet zulke ingrijpende dingen nooit alleen. En ik heb het geluk gehad dat ik deel uitmaakte van een heel sterk bestuur. We konden in de bestuurskamer zaken echt wel flink bediscussiëren, maar als het besluit eenmaal genomen was,

dan was er niemand meer die zei dat ie er niet achter stond. Het is zó belangrijk, dat er geen geklets buiten de bestuurskamer is. Er lekte nooit iets uit”.

Toen hij lang geleden in Heiloo kwam wonen met zijn gezin (“jaartallen moet je me niet vragen”), was de eerste geschonken bal als sponsor voor Foresters. Maar HSV had damesvoetbal en Fred twee dochters, die allebei graag wilden voetballen. Dus is hij toch al snel bij de rood-gelen terecht gekomen en gebleven. Hij heeft zich van af het begin altijd thuis gevoeld en actief deelgenomen. Niet op het veld (“ik bemoeide me als voorzitter ook nooit met trainingen”) of achter de bar, maar altijd in bestuurlijke functies. En er zullen (oud-)HSV-ers zijn, die zich de gezellige tochtjes op zijn boot nog herinneren.

In de tijd dat Henk Beke voorzitter was, werd Fred vicevoorzitter. Ook later onder Piet Leek was hij 2^e man. Daarna volgde een periode van ‘even niet’, maar nadat Kees Schilder zijn termijn als voorzitter had volbracht, werd Fred diens opvolger. “Ik werd daar voor gevraagd, een half jaar nadat mijn vrouw was overleden en voor mij was dat een goede afleiding.”

Fred heeft al sinds jaar en dag een eigen onderneming als effectenhandelaar in Amsterdam. Daar heeft hij ook gevoetbald (“en nog een korte periode in Alkmaar, maar dat waren schoppers, dus daar was ik al weer snel vertrokken”). Sportiviteit, bescheidenheid, sociaal gedrag en integriteit staan hoog in zijn vaandel.

Hoewel Fred al een tijdlang niet meer actief is bij HSV, komt hij er nog graag. Niet op de laatste plaats omdat zijn familielijn wordt voortgezet. Zijn dochter Els is - tot blijvend verdriet - op veel te jonge leeftijd overleden, maar haar zoon en dus kleinzoon van Fred is Remco Harkmans, bij velen welbekend natuurlijk. En Freds dochter Anneke heeft, samen met haar man Pieter, (klein)zoon Jur Leering gekregen, die wellicht nét zo bekend is als Remco. Allebei zijn zij actief voetballer bij HSV en ook regelmatig als vrijwilliger actief bij de vereniging. Dat is de toekomst!

Als ik Fred afrondend vraag of hij nog advies heeft voor het zittende bestuur, geeft hij aan dat hij altijd veel heeft geluisterd naar de leden en vrijwilligers. En tegelijkertijd wel besluiten heeft durven nemen, ook al waren die niet altijd populair. Hij noemt daarbij als voorbeeld het niet meer mogen roken in de kantine. “Belangrijk is dat je de dingen samen doet en dus ook vrijwilligers niet hun ‘eigen baasje’ gaan spelen. En dingen gaan doen of juist niet doen, zonder overleg met andere betrokkenen. Als bestuur moet je in sommige dingen heel duidelijk zijn.”

Wel zegt hij ook nadrukkelijk: “Ik kom nog graag bij HSV, maar ik bemoei me er niet meer mee. Dat heb ik zelf ook nooit fijn gevonden, als oud-bestuurders van alles bleven roepen. Voor alles en iedereen is er een tijd”.

Zijn inzet was, net als die van vele andere vrijwilligers uit het verleden, van wezenlijk belang voor de ontwikkeling en het soepel ‘draaien’ van de vereniging.

Vrijwilliger van de Winter: Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Ellen Popma, januari 2021